

Ett kustsamhälle i förändring

Vi sitter hos Britta, ser på vägen utanför
det är värst vad de cyklar och bilarna kör.
Knappt en människa längre man känner
vart har de tagit vägen alla gamla vänner

Borta är originalen och de gamla gubbarna
borta är Kalle Pip, Karl Arvid och Stenhuggarna
de kom på sin cykel genom Kämpersvik varje dag
nu är de också borta, Lindbergspojkarna.

Alltid ett vänligt ord till både gamla och barn
”se där ja, inte så galet om fisken man fått i ett garn.
Borta är Anker, omgjort vårt hus
borta är barndomens sommarliv i sus och dus.

Borta är Vilhelms, Huldass och Kooperativa
vi valde bilen och trodde oss bli fria.
Att åka till centra blev vår melodi
nu finns bara en sommarbutik att handla i.

Som barn låg vi och fiska på varenda brygga
inte för att jag tror att de nya ägarna är stygga
men nog är det tragiskt att de tagit stan med till landet
i stället för att lära av dem som kan det
umgås med egna barn och andras ungar
nej bakom stängsel och staket de känner sig som kungar.

Vi sprang genom lagret till Joelssons affär
det fick vi lov till även om ingen var där
ut på bryggan och Joelssons båt
låg vi och fiskade vittling, jösses vad katten åt.

Borta är spröjta och andra kortspel
de satt på en bergknalle och vi barn fick ta del
av många spännande saker de sa
jag minns det väl än i da.

Iförda bästa kostymen nästan från den egna konfirmationen
gubbarna gick klädda för det hörde till traditionen
tills badgästerna kom i jeans och oljeställ till festen
snart åkte kostymen, finskjortan och västen.

Vi ville ju likna dem från stan
det kändes lite ovant men snart blev en van
Mycket hade de att lära oss bofasta
men man skall vara rädd för att kasta
bort det fina arv vi fått från de gamla
på deras minnen och erfarenhet skall man samla.

För nog var det en skatt att ösa ur för många
fråga dr Bergqvist och Holmgren som efter sin långa
badgästtid blivit bofasta här
och älskar Bohusläns holmar och skär.

Borta är Kronan, Linnea` Svea och Kullavik
aldrig mer skall de stäva in till Kämpersvik.
Tyst är det i ”Gadda” utanför Anton och Torborg
Där vi satt och dela med oss av glädje och sorg.

Nog är vi många som tycker det var bättre förr
när vi ser den fina gemenskapen dör.
Ensam och i par i båtar och i bilar
ensam till en ö eller på vägen ilar
sökande efter isolering utan gemenskap
nej stanna hemma i stället för denna galenskap.

Ska vi sänka våra båtar släppa ut luften ur våra hjul
ta matkassen med oss till stranden och ha kul
i gemenskap och värme dricka kaffe och bada
låta barnen leka med sina kamrater och alla blir glada.

Ett långt långt liv har vi framför oss som barn
ett kort kort liv har vi bakom oss endera dan.
Detta med livskvalitet är ännu inte förbi
Mycket bättre än en båt med många hästkrafter i.

Folke Andersson 1984